

Debreceni Ítéltábla

Bf.I.396/2021/6. szám

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2021. október 7. napján megtartott tanácsülésen meghozta az alábbi

v é g z é s t:

A pénzmosás büntette miatt Terhelt1 ellen indított büntetőügyben az ítéltábla az Egri Törvényszék 2021. június 29. napján kihirdetett 13.B.39/2020/20. számú ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

[1] Az ügyben első fokon eljáró Egri Törvényszék a rendelkező részben írt, előkészítő ülésen hozott ítéletével a bűnösséget beismerő nyilatkozat elfogadását követően Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki pénzmosás büntetésében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 399. § (1) bekezdés, (5) bekezdés], ezért – mint visszaesőt – 2 év szabadságvesztésre és mellékbüntetésül 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani azzal, hogy a vádlott legkorábban a büntetés 3/4 részének a kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. A vádlottal szemben 600.000,- Ft erejéig vagyonekbezártást rendelt el, a magánfélként fellépő sértett1 által bejelentett polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasította, továbbá kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 27.000,- Ft büntügyi költség megfizetésére.

[2] Az ítélet ellen az előkészítő ülésen a vádlott és védője jelentettek be fellebbezést a kiszabott szabadságvesztés mértékének enyhítése végett (13.B.39/2020/20. számú jegyzőkönyv 9. oldal).

[3] Az ügyész tudomásul vette a határozatot.

[4] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.213/2021/2. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket alaptalannak tartva – tanácsülésen történő elbírálás mellett – az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

[5] A másodfokú bíróság a védelmi perorvoslatokat a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 598. § (2) bekezdés alapján – utalva a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és járványügyi készülségről szóló 2020. évi LVIII. törvény (a továbbiakban: Kivezető tv.) 211. § (2) bekezdésére is – tanácsülésen bírálta el.

[6] A 2021. január 1-jétől módosult és az átmeneti szabályokkal való összhangban a Be. 868. § (1) bekezdés alapján már alkalmazandó Be. 598. § (2) bekezdése a jogorvoslatok irányára is figyelemmel lehetővé tette a tanácsüléses elbírálást, és az arra jogosultak (ügyész, vádlott, védő) a törvényes határidőben [a Kivezető tv. 211. § (6) bekezdésében írt tizenöt napos határidő] nem indítványozták a nyilvános ülés vagy tárgyalás kitűzését.

[7] Tekintettel arra, hogy a fellebbezéseket kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján jelentették be (mértékes fellebbezés), a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezését, illetve részét bírálta felül. Megjegyzendő, hogy a védő ugyan nem tett eleget a Be. 584. § (6) bekezdés szerinti törvényi kötelezettségének, nevezetesen jogorvoslatát nem indokolta írásban részletesen, mindez azonban a másodfokú felülbírálatot nyilvánvalóan nem éritette érdemben.

[8] A Be. 590. § (5) bekezdésének szabályai azonban a felülbírálatot kiterjesztik a szankciós fellebbezésnél is az eljárási szabályok betartására, az abszolút hatályon kívül helyezési okok esetleges fennállására, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezésre, ha a vádlottat fel kell menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni, valamint a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezésre [Be. 590. § (5) bekezdés a)-c) pont]. Értelemszerűen szankciós fellebbezésnél a büntetés kiszabása a fellebbezés oka és a cél: a büntetésre vonatkozó rendelkezés megváltoztatása, ezért a Be. 590. § (5) bekezdés d) pontban foglaltak jelen esetben a Be. 593. § (3) bekezdésében írtaknak feleltethetők meg. Ezen túl a másodfokú bíróság hivatalból döntött a Be. 590. § (7) bekezdésének előírása szerint az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésekben. Megjegyzi a felülbírálat terjedelme kapcsán az ítéltábla, hogy az Alkotmánybíróság ugyan megállapította, miszerint a Be. 590. § (5) bekezdése nem az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből fakadó alkotmányos követelményeknek megfelelően szabályozza az ítélet fellebbezéssel nem érintett része tekintetében a felülbírálat kiterjesztésének a lehetőségét (azt túl szűken vonta meg), ezért felhívta az Országgyűlést, hogy 2022. január 31. napjáig tegyen eleget jogalkotói feladatának [19/2021. (V.27.) AB határozat]. A jogszabályi rendelkezés azonban még érvényes és hatályos, így alkalmazni kell.

[9] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja értelmében ugyanakkor a másodfokú bíróság nem vizsgálta a támadott ítélet megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította, mert a fellebbezéseket kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése, konkrétan a (3) bekezdés a) pontja alapján jelentették be. A mértékes

fellebbezésnél az első fokon megállapított tényállás rögzül, azaz a tényálláshoz kötöttség teljes.

[10] Az ítéltábla a felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék eljárását perrendszerűen, alaposan, körültekintően folytatta le, nem vétett abszolút, az ítélet hatályon kívül helyezését eredményező eljárási hibát. A Be. 504. § (2) bekezdés a)-c) pontjaiban szabályozott hármass perjogi feltétel megvalósulása mellett törvényesen fogadta el a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát az előkészítő ülésen, majd ítéletében indokolási kötelezettségének is eleget tett a szükséges mértékben, figyelemmel a Be. 562. § (2), (4) bekezdésében foglaltakra.

[11] A vádlott bűnösségének megállapítása törvényes, nem merült fel olyan körülmény, mely a vádlott felmentését vagy az eljárás megszüntetését indokolná, hiszen büntethetőségi akadály nem valósult meg.

[12] A cselekmény minősítése is megfelel a büntető anyagi jogi szabályoknak az elbíráláskor hatályos Btk. 399. § (1) és (5) bekezdése szerint annak a megjegyzésével, hogy valóban a 2021. január 1. napjától hatályos új törvényi szabályozás alkalmazásának van helye, mert a jelenleg hatályos Btk. e cselekmény esetén a büntetési tétel alsó határát enyhébben, a generális minimumban határozza meg. A tényállás pedig tartalmazza e bűncselekmény törvényi tényállásának a ténybeli alapjait.

[13] A büntetés kiszabása során irányadó szempontokat az elsőfokú bíróság teljesskörűen feltárta és azokat nyomatékuknak megfelelően értékelte.

[14] A törvényszék a büntetett előéletű, speciális bűnismétlőnek minősülő, nem a társadalmi normák szerint elvárt életvezetést tanúsító vádlottal szemben a büntetési célok elérése alkalmas, a büntetéskiszabási elvekkel arányban álló, tetтарыos és az egyéniesítésnek is megfelelő büntetést szabott ki, ami alatta marad a büntetési tétel középértékének, ezért túl szigorúnak nem tekinthető. Ennek során kellően figyelembe vette az elkövetéstől az elbírálásig bekövetkezett időmúlást is. Az első fokon kiszabott büntetés alkalmas arra, hogy a visszaeső vádlott a jövőben tartózkodjon bűncselekmény elkövetésétől, mellyel arányos a mellékbüntetés tartama is.

[15] Megfelelnek a törvénynek a szabadságvesztés végrehajtási fokozatára, a feltételes szabadságra bocsáthatóság legkorábbi időpontjára, a vagyonelkobzásra, a polgári jogi igényre és a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezések is.

[16] Az ítéltábla a kifejtettek tekintetével a fellebbezések alaptalansága miatt az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdés alkalmazásával helyes indokai alapján helybenhagyta.

Debrecen, 2021. október 7.

Dr. Balla Lajos s.k. a tanács elnöke, Dr. Bakó József s.k. előadó bíró,
Dr. Diószegi Attila s.k. bíró

Záradék: Az Egri Törvényszék 13.B.39/2020/20. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bf.I.396/2021/6. számú végzése által a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2021. október 7.

Dr. Balla Lajos s.k.
a tanács elnöke